

tegen middenkoers. Deze werd gepubliceerd in de avondbladen en de meeste cliënten begeerden afrekening op de Amsterdamse koers. Aanvankelijk kwam men tweemaal per dag samen. Tussen een en twee uur en wederom om half vier wanneer New York bekend werd. Na 1914 verviel deze tweede bijeenkomst.

De plaats van samenkomst was in een hoek van het Beursgebouw aan de Blaak. Dit was een gebouw in Italiaanse stijl, een open ruimte omgeven door een zuilengalerij. Later, in de 'Crystal Palace' tijd (omstreeks 1860), werd de Beurs afgedekt door een ijzeren overkapping en de ingang, oorspronkelijk aan het West-Nieuwland, werd verplaatst naar het Beursplein, zoals het overkluisde gedeelte van de Blaak toen heette. Er is nog een actie gevoerd met de bedoeling om de oude Beurs te herstellen in de oude staat, zonder dak, niet als Beurs maar als monument, maar het bombardement maakte aan dit plan op radicale wijze een einde.

In het gebouw betrok de Vereeniging van Effectenhandelaren een 'hoek' die ook werkelijk een hoek was, in de zuidwestkant van het gebouw. De hoek was, in tegenstelling tot andere hoeken, omgeven door een hek, waarbinnen niemand anders dan de leden of hun gemachtigden werd geduld. Onder de kreet 'Actions' kregen zij, die er niet hoorden, een 'koude schouder' en werden gedwongen te verdwijnen.

Om half twee was het grote moment daar. Op het slag daarvan uit het carillon van Hemony zou de vrije toegang tot de Beurs gesloten worden en zouden bezoekers een kwartje moeten betalen. Op het Beursplein was er een run om op tijd binnen te zijn. De Beurs was dan vol, en wat voor de effectenhoek belangrijk was: weldra kwam het telegram binnen met de openingskoersen van Amsterdam. Het telegram werd luid voorgelezen en daarna zwermden de leden uit over de andere hoeken om hun cliënten in te lichten. Sedert 1925 kwamen die koersen binnen via de radio en na de oorlog 1940-1945 per telex.

Er heerste een levendige geest, die duurde tot het begin van de dertiger jaren. Deze levendige geest gaf aanleiding tot klachten, zowel van medeleden als van bezoekers van de Beurs in het algemeen. Vandaar het woord beursbengels. De notulen van de ledenvergaderingen van vele jaren maken melding van voorstellen om bij reglement straffen uit te delen in de vorm van geldboeten en zelfs verbod om ter Beurze te verschijnen. Dit vond men niet waardig en het bestuur hoopte, dat waar-